

۴۲- در پیرامون مبعث رسول اکرم

سخنرانی آیت‌الله طالقانی پیرامون مبعث رسول اکرم در
اولین کنگره جبهه ملی ایران در سال ۱۳۴۱ شمسی که متن این
سخنرانی توسط آقای حسین شاه‌حسینی در اختیار گذاشته
شد.

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمانه ما»

بسم الله الرحمن الرحيم

یا ایها المدثر - قم فانذر - و ربک فکبر - وثیابک فطهر - و الرجز فاهجر - و
لا تمنن تستکثر - ولربک فاصبر -

درباره بعثت رسول اکرم و تأثیر این قیام بزرگ و تحول اخلاقی، اجتماعی، فکری، علمی - موافق و مخالف همه تصدیق دارند - کتابها نوشته و آثارش محسوس است، مشهود است. اگر کسانی شک و تردید دارند، با این مقایسه می‌توانند عظمت چنین روز محسوس را درک کنند و اگر این بعثت در دنیا نبود و اگر این موج حرکت - فکر - توحید از غار حراد در میان جزیره و از میان جزیره به خارج جزیره و از آنجا در مسیر تاریخ ایجاد نمی‌شد، دنیا در چه حالی بود؟

و این از افتخارات اسلام است که چنین عیدی به نام مبعث است، هیچ ملتی و هیچ قومی این عنوان را ندارند. بعثت یعنی بیدار شدن، ناگهان از خواب جستن، برافروختن قوا و استعدادها، به کار افتادن این عالیترین هدف انسانی و بشری است - نمی‌خواهم مزاحم وقت آقایان باشم - چون تقاضا و امر فرمودند از این جهت اجابت کردم، فقط با همین چند جمله از قرآن شریف که تلاوت کردم مناسب می‌دانم که این مطلب مورد توجه آقایان، برادران، صاحبان فکر، و صاحبان ایده و هدف باشد. که سر این قیام بزرگ را قرآن چگونه معرفی می‌کند همانطور که در آغاز جلسه آقای واعظزاده فرمودند در غار حرا پرتوی زد، مسئولیت بزرگی به عهده این پیغمبر گرامی می‌گذارد، از وحشت این مسئولیت سرازیر شد، آمد در خانه در میان پتو خفت ولی بعد از آن این آیات نازل شد:

«یا ایها المدثر» ای کسی که خودت را در میان پتو پیچیده‌ای، قیام کن، قیام فکری، قیام عملی، برنامه این قیام را این طور قرآن ترسیم کرد:

به اتفاق، همه مفسرین بعد از آیات اقرأ که دستور درس و خواندن و حرکت فکری است

این پنج دستور داده شده و با تعمق و توجه به این پنج دستور شرط هر قیام و نهضت و حرکت جز این نمی‌تواند باشد، همانطور که آیه شریفه را تلاوت کردم، «و... لکم فی رسول الله اسوة حسنة» چون این قیامی است که در دنیا به نتیجه رسیده است و می‌رسد و ملاحظه می‌کنید که در هر جای دنیا، آسیا و آفریقا نتیجه موج همین قیام است که با همهٔ بندها و غل‌هایی که به دست و گردن و زندگی آنها بسته‌اند، دارند حرکت می‌کنند. بنابراین این قیام و نتیجه و ثمره‌ای که بخشید برای ما یک خط و مشی است، همان خط و مشیی که همهٔ آقایان عنوان می‌کنند.

- بزرگترین خط مشی از جا بلند شدن، نخفتن، غافل نشدن -

شرط دوم ایجاد مکتب، افکار را بیدار کردن، مردم را هوشیار کردن. «انذار» یعنی از نتایج اعمال آینده مردم را آگاه کردن و یکی از بزرگترین بدبختی‌های هر ملتی آن است که زندگی روزمره داشته باشد و وضع حاضر را مرتبط با سابق و نتایج آینده نداند یا از آن غفلت کند - بطور اجمال - «وریک فکیر» این مبداء بزرگی که به صورت بت‌ها و حتی انبیاء و مستبدین در آمده، راه حرکت و تکامل را به روی بشر بسته، آن حقیقت بزرگ، آن مبداء عالی را آن طور که هست معرفی کن و بزرگ بشمار، غایت و نتیجه و هدف باید بسیار عالی باشد، در نتیجه آن تا حرکت قویتر، شدیدتر، سریعتر انجام بگیرد.

«وئبا یک فطهر» اگر منظور و هدف مطالب جزئی زندگی آمال فردی، آمال دسته‌ای، آمال جمعیتی باشد من از حالا به آقایان قول می‌دهم به هیچ جا نخواهیم رسید، اگر هدف خدا نباشد، یعنی برداشتن موانع از سر راه بشر و سوق دادن مردم و ملت را به کمال مطلوبی که دارند و از میان برداشتن تبها و موانعی که سر راه حرکت و مسیر بشری را گرفته‌اند - این دوم **«وئبا یک فطهر»** جامه‌ات را از آلودگیها و تهمتها پاک کن، کاری نکن که مردم تو را متهم کنند، [آیا] قیام کردی برای آن که به قدرتی برسی؟ سلطنتی احراز کن؟ کسری و قیصر و امپراطور روم را برداری، خودت جای آنها بنشین؟ به مال مردم نظر داشته باشی؟ توقع آن را داشته باشی که مردم در برابر تو قد خم کند؟ «نه»

«فالرجز فاهجر» - رجز یعنی آب توی پوست افتادن، غرور پیدا کردن، اگر یک مرحله موفق شدی غرور پیدا نکنی، چون غرور همان است که انسان را به زمین خواهد زد.

«والرجز فاهجر و لا تمنن تستکثر» یک عده‌ای را دور خودت جمع نکن، هی منت مگذار به مردم که ما را شما را آزاد کردیم، ما به شما حق دادیم، هر چه خدمت می‌کنی زیاد

شمار - از متن قرآن خارج نمی‌شویم - **وولاتَمُنُّنٌ تَسْتَكْثِرُنَّ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ** برای خاطر پروردگار خودت، ربوبیت پروردگار، تربیت خلق تا بالا آوردن مردم، تا می‌توانی باید صبر کنی **«ولربك فاصبر»**

«فاذا نُقِرَ فِي الناقور» اگر این شرایط، این خط مشی و این برنامه را تعقیب کردی کوس فتح تو را خواهند زد.

با همه نداشتن وسیله، پشتیبان، سپاه، ایل، قبیله، پول و قدرتهای مادی پیش خواهی رفت، باز تکرار می‌کنم:

«يا ايها المدثر - قم فانذر - وربك فكبر - وثباتك فطهر - والراجز فاهجر - ولربك فاصبر - فاذا نُقِرَ فِي الناقور».

«فذلک یومئذ یوم عسیر» آن روزی است که تند باد این جمعیت و حرکت و موج فکر، کار را بر آنهایی که مانع رشد مردم، مانع صلاح و خیر مردم شدند، کار را بر آنها سخت خواهد کرد.

«فاذا نُقِرَ فِي الناقور فذلک یوم عسیر - علی الکافرین غیر یسیر»

حالا جای آن دارد بعد از آنکه کمی متوجه عظمت چنین روز و قیامی شدیم به آقایان تبریک عرض کنم. امیدوارم همه برادران این چند جمله که در قرآن حکیم - و عملاً هم معلوم شد، با همین خط و مشی توانست یک چنین قیام بزرگی را به انجام و نتیجه برساند (و باید) در نظر داشته باشیم همه با حسن نیت، همه با صمیمیت، بدون منت گذاشتن بر مردم، بدون آنکه تبلیغات به دست دشمنان دهیم که اینها قصد ریاست، قصد مال دارند و شهوت اینها را حرکت می‌دهد. بدون این که بین خودمان بدبینی و نفاق داشته باشیم.

امیدواریم همه با صمیمیت کامل چنین روز بزرگی که روز مبعث است منشأ قیام و بعثت و برانگیخته شدن این ملت مسلمان شیعه‌ای که در اسلام سابقه تاریخ [ی دارد] امتحان خود را داده باشد (و) بتوانند این مسئولیت بزرگ را انشاءالله به انجام برسانند.

آن روز است که بگوئیم به همه تبریک می‌گوئیم. یعنی از برکات چنین قیامی همه ملت، نسل آینده تاریخ - انشاءالله بهره‌مند خواهد شد.